

EMILY

Frances O'Connor, 2022

1055

ESTREA EN NUMAX: 13.01.2023 | V.O.S.E. | +12 | 130 min

A vida imaxinada dunha das autoras máis famosas do mundo, Emily Brontë. A muller, que faleceu á temperá idade de 30 anos, foi unha rebelde inadaptada ao seu tempo que atoparía a súa voz ao escribir o clásico literario Cumes borrascosos. O filme explora as relacións que o inspiraron, tanto coas súas irmás Charlotte e Anne como co seu malogrado primeiro amor, ademais da especial amizade e complicidade que a unían ao seu inconformista irmán Branwell, a quen Emily idolatraba.

«Este sensible biopic é unha experiencia emocionante e pouco convencional»

Radheyen Simonpillai, THE GUARDIAN

Un filme vitoriano tradicional e sen engadidos

Por *Aglaiá Berlutti*

Afastado dos biopics de época que intentan impoñer unha pegada contemporánea, *Emily* é tradicional tanto na formulación como na posta en escena. Coas súas paisaxes áridas, unha reconstrución histórica coidadosa e actuacións comedidas, ten un aire levemente anacrónico. Pero, quizais, ese é o seu maior triunfo.

Emily non sabe que está destinada á gloria, a ser parte da historia, nin tampouco desexa marcar un fito grazas ao seu talento literario. Só desexa escribir, a pesar da súa debilidade física e mental, a súa insatisfacción amorosa e emocional e o illamento nunha vila na que a miran con desconfianza. O'Connor atopa o ton ideal para narrar a percepción sobre o poder de Emily a través das súas batallas privadas. "Só sei que debo escribir, que debo escribir, que necesito facelo. Que non podo evitar facelo", di a escritora sen alento, cos dedos feridos polo fogón da cociña. Pero, incluso no medio das súas doenzas físicas, da responsabilidade dunha familia que a abafa e da súa saúde, Emily escribe.

A dor, a debilidade e a traxedia

Ninguén anima, alenta ou sostén a escritora que se esforza por crear. A autora afrontase ao esgotamento físico e mental como pode. Tamén está esmagada pola depresión, a ansiedade, a necesidade de comprender por que desexa escribir. "Estou condenada á follá?", pregúntase sen dramatismo ou unha idea plena da transcendencia do que se cuestiona.

O'Connor non evita analizar a dureza da época vitoriana. De feito, en varias das súas escenas utiliza o corpiño como unha forma de sinalar a presión sobre Emily. A prenda de roupa oprime, abafa, deixa sen forzas a escritora, apremada pola precariedade económica, de saúde e incluso romántica. Nunha das escenas máis duras do filme, Emily batalla por respirar, folla en man, a soas, envolta nunha prenda de roupa da que non pode liberarse.

Hai algo tanxible na presión violenta sobre o corpo de Emily e cada obxecto e situación que a rodea. A cámara de O'Connor transita dun lado ao outro no medio de escenarios claustrofóbicos. Unha e outra vez, amosa a casa que habita, a familia coa que loita, o papel ao que se aferra, como estratos da mesma versión dun escenario sufocante. Un cárcere xeado no que a madeira, a chuvia e a paisaxe árida que rodean a Emily son só partes de pequenos horrores secretos.

O talento como sufrimento en Emily

A directora intenta que o seu personaxe se consuma na necesidade de expresarse. No mundo rudo, fundamentalmente misóxino e, ademais, violento. Emily deberá lidar contra ese espazo xeado de indiferenza que a rodea cos poucos recursos que se atopan á súa disposición.

Tamén un traxecto elegante e ben construído por unha época de feroz oposición ao talento feminino. Todo no medio dunha posta en escena coidadosa e frugal, máis achegada ao teatral que ao cinematográfico. Unha combinación que, en mans menos hábiles, podería resultar frustrada, pero que nas de O'Connor resulta un ensaio visual sobre a dor, a vontade e a beleza.

Na librería
NUMAX
numax.org/libreria

Cumbres borrascosas,
Emily Brontë.
Austral, 2018

Como fósforos de Lucifer
Emily Brontë.
Altamarea, 2022

Poesía completa,
Emily Brontë.
Alba Editorial, 2018